

Издаје суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО УГАРСКУ (с БОСНОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ) на годину 6 ф. на по год. 3 ф., на четврт године 1 ф. и 50 ливчића.

За све остале земље у ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по године 10 франака, на четврт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у плаћеним писмима непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а може се и картом упутницом на пошту у Котор. Допише шаље се уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се, по простору који заузму на петита, 7 ливчића од реда за први пут, а за сваки даљи пут по 5 новч. За огласе веће и на дуже вријеме поштита се.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Свршетком прошлога мјесеца истекла је претплата нашим претплатницима, који су платили за другу четврт или за прву половину. С тога их лијепо молимо, да новце за прећку четврт или другу половину године што прије пошаљу.

Лист стаје:

За Црну Гору и Аустро-Угарску:

На годину . . . фиорина 6. —
На по године . . . „ 3. —
На 1/4 год. (3 мјесеца) „ 1. 50

За све остале земље:

На годину . . . франака 20. —
На по године . . . „ 10. —
На 1/4 год. (3 мјесеца) „ 5. —

Претплата из Црне Горе не се шаље у **наплаћеном** писму на *Управу Државне Штампарије на Цетињу*.

Претплата са стране може се као и до сад слати на г. *Петра Рамановића у Котор* са означањем да је за „Глас Црногорца“. Ко са стране жели послати претплату непосредно на Цетиње, нека је управи на Државну Штампарију у писму **наплаћеном до Цетиња**.

Цетиње, 5. Јула 1891.

Администрација
„Гласа Црногорца“.

Цетиње, 5 јула.

У уторник 2 јула Њезино Височанство Књагиња Милена подвргла се у Хајделбергу операцији одважношћу праве Црногорке. Г. Божо Петровић, министар-пресједник, редовно је из

Хајделберга брзојавом извјешта шаљао књажевској Влади на Цетиње о овом тако судбоносном догађају. У јутро први његов брзојав гласио је: „Операција ће почети на 11 ура. Књагиња је весела и расположена“. А тек пред вечер стигло је ово извјешће о свршеној операцији: „Лекари су извадили жуч, у којој су нашли шест камена. Болони су велики али огња нема. Температура је 36.2. Нашљедник се понаша како треба“. Исти дан ноћу дошло је друго извјешће, да огња нема, али да се још ништа не може рећи прије 24 сата, и да је Господар у великој бризи. У сриједу у јутро извјешће је гласило, да је Њезино Височанство ноћ провела доста мирно, али да су болони доста јаки и да је Висока болесница прилично ослабила, но да огња нема, пуке да је 82, дисање лако, и да су доктори први пут рану превили и нашли је лијену.

Операцију је извршио Др Черни, родом Чех.

Ушљед овог извјешћа колико радосног толико и озбиљног у 11 сати било је у манастирској цркви молебствије и благодареније, на ком су били присутни сви чланови Књажевског Дома, сви великодостојанственици и цијело Цетиње мушко и женско, старо и младо, у свечаном руху. Такођер су по цијелој држави држапа молебствија за здравље Мајке црногорске и благодаренија за срећан успјех операције.

Јучерашње извјешће (од четвртка) гласило је, да је ноћ била доста мирна, али болони јаки у превирању ране.

Ове брзојаве, вазда озбиљне, који

су потицали из непосредне близине Високе болеснице, разгаљивају шљедели брзојави бечког „Коресподенц Вира“:

ХАЈДЕЛБЕРГ, 4 јула. — Операција, којој се подвргла црногорска Књагиња Милена, пошла је за руком. **Књагиња је данас јако боље.**

ХАЈДЕЛБЕРГ, 5 јула. — **Стање је Књагиње Милене врло повољно.**

Свемогући Бог, који штити и срећом обасиље наш Владалачки Дом, и брига Господара Црне Горе, који бди уз постељу „народне Мајке“, повратиће Јој драгоцијено здравље, за које Црна Гора уздиже најоплије молитве пред Вишњи Престо, а ми смо увјерени, да је с нама и цијело Српство, цијело Словенство, и цио изобразени свијет у овим тако озбиљним тренутцима.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

Цетиње, 5 јула.

Дочек, што је нашао њемачки царски пар у Инглеској, није мого сјајнији бити. Отуд велико весеље у Израљу! Осим тога весеља „израилскога“, и сва штампа занпа се овим путем царвијем у Инглеску у овом тренутку. Да је иначе, нико се не би већ толико обзирао, куд путује Цар Вилхелм, јер он непрестано путује. У овом пак тренутку обнављења тројног савеза сва јевропска штампа признаје, да је млади Цар коначно тражио преко мора четврту савезницу; но сва инглеска штампа једногласно, колико је пуна одушевљења према унуку краљице Викторије, толико је противна пристајању Инглеске уз тројни савез.

Данашња лондонска влада, без сваке сумње, подупири тројни савез. Што више, познатијем споразумом с Италијом, она је осигурала обновљене тројног савеза. Али она неће да упулази, јер Инглеска хоће да сачува своју слободу дјеловања. Органи пак велике инглеске либералне странке отворено поручују у Берлин, да у Инглеској посјете што чини двор двору немају ништа општега са политиком, и да министар на, чије пријатељство у Берлину толико рачунају, јесте један од оних, чије је вријеме прошло, и који већ није у стању Инглеску ма каквијем уговором оптеретити. У осталом обзору на инглеске обичаје није вјероватно, да би лорд Сализбери учинио што би противну странку могло у забуну довести. За то би добро било — вели прашка *Политик* — одушевљење њемачке штампе, којој је њемачко-инглески савез већ до неба узрастао, опрезом уживати.

Докле се главом у Инглеској Цар њемачки удвара инглескоме народу благоглаголивијем здравицама, Краљ палијански онет са своје стране части мрпарицу инглеску у Мленима; но у исто доба долази и француска флота, што иде у Кронштат, у Копенгаген, гдје Краљ дански напија у здравље пресједника републике г. Карнота уз свирање „марсиљезе“. Њемачка се штампа није теме никад надала. Краљ Христијан до дана доласка француске флоте није био у својој престолници, и за то се у круговима тројног савеза држало, да Краљ тијем својим осуством хоће да се укљони политичкијем изјавама. Већ се био нашао и изговор томе осуству — болијест Краљичина. Но на против исти дан, кад је француска флота дошла у Копенгаген, Краљ и Краљица враћају се у своју престолницу, што је још значајније. Тако на здравнице Цара аустријскога и

ЛИСТАК „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА.“

ГОРКА СУЗА

над гробом свога превеликога пријатеља

ЈОСИПА ВИТЕЗА ПАВАНИ-А¹⁾.

Преставио се у Одеси јунија мјесеца

1891.

Као једном од најбољих
Пријатеља — што сам има,
Од којег сам много поште
И љубави л'јече прима;

Као мужу значајнику,
Ријеткоме поштењаку,
Срца златна добротвору
И узорном слободњаку;

Као оној људској дикли,
Коју — чим си првом згледа²⁾ —
Прионе ти к њедру тако,
Да ти с' отет од њег не да;

Као вреном дома оцу,
Који знојем лица свога,
Знао оцак свој уздигнут
До господства угледнога;

Као туђе мајке сину,
Слатком сину — што-но даје
Врлу руку нашој књизи,
Да му у њој пме сјаје;

И ка' дивном пријатељу
Црне Горе, — коју-но је
Живљим жаром зар љубио,
Но рођено шљеме своје:

Л'јем сузу, горку сузу
На твој гробу, — мој Павани! —
Сив-соколе, . . . међу браћом
И дружином поштовани:

Као што се само шућу
У задрузи људској људи,
Којим право благороство
Посвојава часне груди! . . .

Л'јем сузу! . . . Харно срце
На око је мени гони;
Сузам око обилато,
Преобилне сузе рони . . .

Роним сузе — бар да сузам
Одужим се твој спомену,
И да оне сачувају
Глас дуговјек твој имену;

Јер си знао — ос'јећао,
Да с' на славској груди ника';
Да је славска мајка теби
С талијанском иста дика . . .

Ох! почивај у том гробу!
Земљина ти лака била! . . .
Ох, почивај! . . . у рају се
Твоја душа веселила! . . .

Ох, почивај! . . . с правом ова
Пишем на твој кршу слова:
„Дивна на св'јет поштењака,
„Крије, браћо, ова рака! —“
Котор на Петров-дан 1891.

Ј. Сундечић.

Прилози за коментар „Горскога Вијенца“.

(Свршетак.)

Ст. 840.

И *чиста* јој масла и бденија.

„Читао над њом све најјаче молитве, и вечерње (бденија) и молитве што се говоре кад се ко при смрти маже уљем светијем (масла).“ — Овдје се под именом *бденија* не разумију вечерње молитве, него се ту разумију особите молитве или *заклињања алијех духова*, што су прописана да се читају над оним што је полудно, у нади, да га али дуси оставе. *Дизати на кога бденија* (бденија), — у Црној Гори (или бар у мјесту *Ће је Мандушић рођен*, коме је Владика и метнуо у уста горњи стих) значи толико исто, колико и дизати на кога најжешће клетве што се замислити даду. Да се овдје разумију баш та *заклињања*, свједочи и шљеделин (841) стих: „Куми врага у све манастире“ и т. д. *Масла* — то је тајна *јелосављења* или *свиставине масла*, која се обично врши над оним, који страда каквом душевном или физичком болетином. Ове молитве не спремају човјека за смрт, нити се *при смрти* чине, него се чине у нади, да болесник оздрави, те с том надом и помазују болесника освећеним уљем.

Ст. 959, 960.

Не *прслаз* ми преко пушке, *Бајко*,
Но се *натраг* преко ње *поврати*.

„Ко пријеђе преко пушке погинуће доскора, ако се опет преко ње не поврати.“ (Љубиша).“ — У Црној Гори већниом држе, да пушка преко које се пријеђе неће да пали на непријатеља, те с тога не ваља преко ње пролазити. Чини ми се да овакво разумијевање много више одговара опћему смислу онога мјеста „Горскога Вијенца“, у ком црногорски главари чине неке приговоре Турцима, и мислим, да би смо га могли на обичан језик превести овако:

Бајко, немој ми пролазити преко пушке, јер ће ми, како изгледа, брзо ваљати за бој са Турцима, а прича се, да она пушка преко које се пријеђе неће да пали.

Ст. 1018.

Да се *хаба* докле глава *скочи*.

„Да је држини и уживаш докле се нађеш у великој невољи, (на да је тада оставиш, а притршиш другу вјеру која ће те ослободити те невоље). — Будмани на против (у акад. рјечнику s. v. хабати) мисли да овдје „хабати“ можебит исто значи што „кудити“.“ — *Хабати, хабава*, — у Црној Гори значи то исто што и *калалити, каљав*, те према томе и горњи стих са предидућим значи: вјера турска не може поднијети да се каља док је Турака у животу. — Ово је одговор на предидуће говоре црногорске, а особито на ријечи ердара Ивана Петровића, које су Турци узели као дресост од стране Црногорца и вријећање и каљање њихове *хаки* (чисте) вјере.

Ст. 1118.

У *фукаре* очи од *сплашине*.

„У фукаре су очи мутне (као да су од сплашине а не од бистре воде) па не види бистро нити лијепо разумије“. — У Црној Гори се каже за каквога страшљивца, који за јунаштво не вриједи ништа, да су му *очи од сплашине*, т. ј. да су му очи тако страшљиве и слабе, да није кадар смрти у очи погледати, него је готов при првој опасности прибећи сузама као жена. За човјека пак који у опће не вриједи ништа, каже се просто *да је сплашине*. Према овоме и горњи стих заједно са предидућим: *Небо нема без грома цијекну*, разумио бих овако: да Бог (небо) по који пут не кара људе и не шаље на њих разне биједи и невоље (гром), људи му не би умјели давати оно поштовање (цијену), које му доликује; па тако и *фукара* (маса, свјетина, раја) која нема јуначкога поноса, нити је кадра смрти у очи погледати, умјеје

1) Родио се у Пољу у Истрији, а живио је још од младијех доба у Одеси, и занимао се шпедитуром у велико Његово Височ. лан Господар, отликовало га је Књаз-Даниловијем крстом на прса и под грло; а талијанска влада, отликовала га је редом „талијанске круне“. Био је поштењак и добротвор до највеће мјере. Свак га је волио и љубио, ко је год њега познао. — Ја сам му посветио свој „Нови пакао“, а он је платио сав трошак за штампу. — Слава његовом поштењем имену; а вјечни покој његовом благословљеном праху!

Здравље народа. Богу слава, добро је; особитих болести нема, само што се појављува нека врста тифуса, мнозина су боловали, али смртних случајева није било.

Ћетина је добро оприличила, надамо се имати жита; за траву страхујемо. Небријатељска моћ моља мала је, али његово моћни сајзник дошао је што ди ријеч „врха главе“ овом народу, узалуду се гони скакавац, он све напредује, па сто се поче уваливати и по селима, а до сада је само био при планинама. Увјери се драги читаоче, да дуготрајни напади Мљетака и Азије на овај јуначки народ у милој нам Црној Гори, није могао крива четири пет вјекова досадити. Колико је моћ и скакавац у неколико године. Биће људи који ће рећи: „Тај народ незна да употреби строге мјере, како наредбом Њ. Владе тако и прегнућем народа и молитвама нашег свјештенства.

По тврда вјера на Бога и очинска брига нашег доброг Господара, некаду овема народу клоути, а народ вели: „Ми се несавијамо овђе око пмања, него око нашег Господара, а у здравље Његово ништа нам манкати неће; више од свију наших оскудица, мори нас брачко робовање!“

Од суше не патимо, кише је било и 14 овога, сада лијено пријеме. 13 овога изјутра етике у нашу ва рошцу Њ. Превосходитељство цар. Руски министар Резидент Г. К. М. Аргироуло а с њиме бјеше и г. П. А. Ровински, оти- чинили су код Тринка Јев. Томића. Исти дан прошетали су се по варошци а око- лини јој, а 14 рано одпutowаше у Језера. У Буковици их је ерио бригадир В. Лазар Сочица, који је два дана прије био у нашој варошци. Узвишеном преставнику цара пријатеља нашег Господара а тако и добром Русу Ровинском наш је народ пожелело „сребран пут!“

Овогодишњим нештима у ос. Школи пресједавао је Г. Вуко Поповић Куч. Осјетила се велика потреба за четворо- разредну школу, јербо је ова школа на сред племена, а наручна је осим наше три канетаније већем дијелу Пиве и горње Мораче. У овако велик м племену а при том родном мјесту оца српске књижевности Вука Ст. Караџића и многих славета јунака, надамо се да ће Високо Министар- ство просвјете идуже године подићи нашу школу на четворо-разредну. — Ако Бог да.

За сада оволико други пут више и боље.

Исаниа Т. Томић.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 5 јула.

(Петров-дан) је прослављен ове године на Цетињу саучешћем побожни- јех поклоника а особито из приморја много већијем него пошљеднијех година. Још у четвртак виђело се по вароши прекограничарског народа а у петак већ цијо дан је народ приступан отво- реном ћивоту Св. Петра, па сву поћ уочи самог дана, на сами дан, опет цијеле ноћи наосвијет недјеље, и још је у недјељу цио дан народ приступан светијем моћима цетињскога светитеља. Уочи славе варош је била накинџена заставама и осветљена, а наши ђаци из богословско-учитељске школе и гимназије представљали су на позорници Зетског Дома први пут „Горски Вије- нац“, о којој престави говоримо на другом мјесту. По вечерњи војничка је музика ударала на великој пјаци, а преко преставе у просторијама чи- таонике у истом Зетском Дому; дочим је Језерски Врх на Довћену на ком почива прах великог пјесника српског пламтно у огњевима, а прапције ш њега пуцале, по старом обичају.

На архијерејској служби у мана- стирској катедралној цркви присуство вали су Њ. Њ. Свјетлости Књагинице Јелена, Ана и Ксенија, Књаз Мирко, Велика Војвоткина Госпођа Стане Миркова, са свијема великодостојан- ственицима државнијема у пуној на- ради.

Послије бојје службе пуцали су са табле топови а војничка музика свирала је пред Књажевскијем Двором, докле је трајало у Двору честитање имендана млађаного Књажевића Петра, великог војводе захумског. Прeko подна почела је лпјена киша падати, која је свечаност зачинила а не повварила, јер је пред вечер народ још веселије

врио по улицама цетињскијем, и на назару и он шатора још више играо и пјевао.

У недјељу је такођер била архи- јерејска служба.

(Отпutowао.) Ингленики отпрованик послова Г. В. Беринг отпutowао је у Карлсбад.

(Прва престава Горског Вијенца,) коју су нам приредили ђаци овдјешњи- јех средњијех школа испанула је добро преко сваког нашег очекивања. Ко је гледао скорашњу преставу „Хајдука“ у Зетском Дому, није мого упознати исто особље у престављању „Горскога Вијенца“. Тако је престава „Г. Вијенца“ текла боље и природније од преставе „Хајдука“, што зависи наравно од самијех дјела. Сви су престављачи без изузетка добро своје улоге одиграли; сви су лијено природнијем изговором дивне стихове „Г. Вијенца“ рецити- рали. Али Р. Поповића (сердар Јанко Бурашковић), Ј. Пешћа (Кнез Раде) и П. Калуђеровића (Вук Мићуновић) трајно је пјескање пратило. Улоге Владике Данила (Д. Перовић) и глумца Стевана (А. Јовановић) коликогод су тешке, доста добро су одиграли, али се за њих хоће више студије. На сваки начин може се слободно рећи да овај први покушај осигураје „Г. Вијенцу“ бар на нашој позорници други ред престави, које ће публика радо походити и жељно онет очекивати. До сада је владала предрасуда, да „Г. Вијенца“ није за преставу, али су наши ђаци показали да јесте прије него „Хајдуци“, који су се по толико пута престављали по свијем крајевима српства и још престављају. Ми честитамо нашој омладини уснјех, којим је најбољи нешт положила, колико је способне постићи, кад има добре воље.

(Народна Француска светковина), коју слави француска Република 14 јула, као на дан почетка велике фран- цуске револуције, прослављена је ове године први пут у овдјешњој легацији Француске Републике. У 11 сати одио је у легацију г. Гавро Вуковић, мини- стар иностраних дјела, у пуној гали да честита светковину од стране Његова Височанства Књаза и од стране Књажевске Владе. Пред лега- цијом је за вријеме честитања свирала војничка музика више комада пољски е „Марселезом“.

(Читање класификација) наше бо- гословско-учитељске школе и гимназије било је у недјељу послје благодаренија у Зетском Дом у присуству Њ. Свје- тлости Књаза Мирка, г. г. Министара и више одличне публике. Прије читања сви ђаци скупа пјењевали су погално уз притњу гласовира под управом проф. Толнигера неколико пјесмица, а свечаност су завршили са химном цр- ногорском. И овом је приликом све присутне управо изненадио уснјех у умјетном пјевању наше омладине, што је на част њеног вриједног учитеља проф. Толнигера.

(Петровска киша), падала је у очи Петров-дана по некијем мјестима катунске нахије, у Грахову, у Никишићу, и у Васојевићима; али је на сами Петров-дан палило добро по свој држави, осим неког дијела Ријечке нахије, Зетске и Љешанске, коју је пошљедњу и тројичинска киша била мимовишла. У оиће из унутраш- њости стижу новољни гласови о жетви и о љетини. Ми овдје још уживамо хладовину пошљедње кише.

— Пишу нам из Мораче:

Окружни Канетан ове нахије г. Богдан Дробњак даровао је сиромашнијем учени цима ове школе у течају ове школске године новчану помоћ за набавку писачег материјала; а присуствујући годишњем нешту даровао је неколико комада књига бољијем ученицима. На исту сврху даро- вали су по неколико књига г. Алекса Чукић, учитељ Колашински, и г. барјактар Филип Кривчевић. Ова нађба према нашој школи поменутог господне заслужује да се понесе на углед другијема, и за то вам ово саопћавам.

ТЕЛЕГРАМИ „Г. ЦРНОГОРЦА“.

ЛОНДОН, 30 јуна. — Фергусон одбио је тврђење да је присуство ин- гленике флоте у Мленима била мани- фестација унапријед приређена.

ХАТФИЛД, 1 јула. — Цар и Цар- ица њемачка дошли су да посјете Сализберија.

ЦАРИГРАД, 1 јула. — Султан је примио на удјенцу Начовића и Вул- ковића званично, чему се даје важност у дипломатскијем круговима. Нелидов ће учипити рекламацију код Порте сврху ове ствари. Тако посјета првог драгомана руског Иванова код вели- ког везира и Саид-паше доводи се у свезу са овом удјенцом.

ЛОНДОН, 2 јула. — Величанства њемачка опростила су се у Виндзору са Краљиком.

ТУЛОН, 2 јула. — На великој поморској мановри позвани су војнички аташе и њемачки, аустро-угарски и турски.

БЕРЛИН, 2 јула. — „Нордајхе“ пориче да руска и њемачка влада преговарају о уговору трговачкоме и о економном питању.

ЦЕТРОГРАД, 3 јула. — Бро- довље француске чека се у Кронштат 13/7. Велики Књаз Алексеје поћи ће му у суерет бродовљем, на ком ће бити и француски посланик, друштво словенско и преставници новинарства. У вечер ће бити дине у Петерхофу на ком ће бити позвани француски официри.

ПАРИЗ, 4 јула. — Француска је одржала накнаду у корист породице Ригоа. (који је на острву Хајнти по- гинуо. У. Г. Ц.)

КАЖИРО, 4 јула. — Колера се појавила у Ламеку.

МЕТИЦ, 4 јула. — Дошао је ми- нистар ратни Калтенборн и остаће овдје два дана.

ПАРИЗ, 5 јула. — У камари је Лаур објавио интерпелацију о паспорти- ма алаације-лотаринскијем. Рибо је тражио од камаре да се одложи интерпелација. Камара је одлучила да 286203 да се сјутра поведе расправа о интерпелацији. Рибо је онет тражио, да се интерпелација одложи на не извјесно вријеме и поставио питање повјерена.

ЦАРИГРАД, 5 јула. — Демон- тира се глас новинарски о тајном савезу између Бугарске и Турске с једне стране и Аустроугарске с друге. (Ово не разумијемо! У. Г. Ц.) На примједбу Нелидова велики везир одговорио је, да је Начевић примљен као министар васалске државе чим се сматра инцидент поравнат.

ПАРИЗ, 6 јула. — Камара је по захтјеву владе одложила Лауреву интер- пелацију са 319 гласова противна 103.

БИОГРАД, 6 јула. — На грани- ци српско-бугарској официри бугарски позвали су српске официре на заједни- чки балкет. Префект напио је слогн српско-бугарској уз велико одушевљење народа.

При закључку листа примили смо још овај радосни брзојав од „Кор. Бира“:

ХАЈДЕЛБЕРГ, 6 јула. — Стање Књагинџе Милене и данас је врло добро.

Извјештени смо, да је синоћ Његово Височанство Књаз брзојавно г. Војводи Петру Вукотићу први пут мирно и задовољно.

Одговори Администрације.

Г. Радоју Коштићу у Никишићу. — Г. Јанко Вукотић уручио нам је 3 фиорина као погоднију претплату на „Глас Црногорца“ за 1891 годину. Заостале бројеве од 1. Априла накнадно смо Вам отпиривали.

Г. Шућу Ђоновићу, управитељу војне радионице на Црнојевачкој Ријечи. — Примили смо од г. Уредника овог листа 3 фиорина као годишњу претплату на „Глас Црногорца“ за 1891 годину. Заостале бро- јеве од 1. Априла накнадно смо Вам отпиривали.

Г. канетану Оврену Николићу у Црквице. — Примили смо 6 фиорина као годишњу претплату на „Глас Црногорца“ за 1891 годину. Заостале бро- јеве од 1. Априла накнадно смо Вам отпиривали.

СТЕЧАЈ.

У гимназији цетињској упражње- но је мјесто професора математике и физике.

С овим мјестом скопчана је го- дишња плата од 800 фиорина у злату.

Који би ово мјесто заузети хтје- ли, нека се са свједоцбама обрете потписаној канцеларији најдаље до 20. Августа ов. год. по старом ка- лендару.

Цетиње, 5. Јула 1891.

Бр. 540.

Канцеларија Министарства Просвјете (1—3) и Цркв. Дјела.

СТЕЧАЈ.

У гимназији и богословско-учи- тељској школи на Цетињу упражње- но је мјесто професора класичне језика (грчког и латинског).

С овим мјестом скопчана је го- дишња плата од 800 фиорина у злату.

Који би ово мјесто заузети хтје- ли, нека се са свједоцбама обрете потписаној канцеларији најдаље до 20. Августа ов. год. по старом ка- лендару.

Цетиње, 5. Јула 1891.

Бр. 541.

Канцеларија Министарства Просвјете (1—3) и Цркв. Дјела.

СРЕЋНЕ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ КЛАСНЕ ЛУТРИЈЕ

Могу се добити и поручити код подписане фирме у Биограду, која ће са особитом паж- њом и тачношћу сваког услужити.

По издатом плану ове се срећке из- влаче у 30.000 бројева, од којих 15.000 морају добити.

Већи су згодитици ови: 10.000, 12.000, 15.000, 20.000, 25.000, 30.000, 35.000, 40.000, 50.000, 75.000 и 150.000 динара у сребру.

У сваком колу има пет извлачења. У овом II-гом колу теку извлачења овим редом:

За I. класу извлачење је	8 Јула	1891.
„ II. „ „ „ „	8 Августа	„
„ III. „ „ „ „	9 Септемб.	„
„ IV. „ „ „ „	10 Октобра	„
„ V. „ „ „ „	20 Новембра	„

Цијене су срећкама ове:

Један цио лоз за једну класу вреди динара 24. или 11. фиорина.

Једна половина лоза за једну класу вреди динара 12 или фиорина 5 и 50 нов.

Једна четвртина лоза за једну класу вреди динара 6 или фиорина 2 и 75 нов.

Једна осмина лоза за једну класу вреди динара 3 или фиорин 1 и 40 нов.

Новац ваља слаати у плаћеном писму.

Сваком играчу шаљемо план, као и листу извлачених срећкама бесплатно.

Биоград, 26 Јуна 1891.

РАДОВАНОВИЋ И МИАИЛОВИЋ

главни продавци (1—2) срећкама срп. држ. класне лутрије.

СВЕ употребљене поштанске марке купујем неупотребљене (пјеновинци бесплатно). Г. Псемајер, НИРВЕНБЕРГ, Њемачка. Преписка: њемачки, француски, енглески, италијански. (1—10)

ТРАЖИМ БРАТА.

Ево већ 8 година да ми је отишао за Бугарску мој једини брат Раде Тодоров Лакићевић, Пипер. Када је од куће кренуо имао је тек 26 година. Назад три године добио сам његово потоље писмо из Него- тина (Србија), а од тада немадох од њега никаква гласа, нити знадем једи жив или није. Због чега се обраћам са највишом молбом свакоме брату Србину и другима, да би за њега распитали и мене што прије извјестили о животу или смрти његовој, преко г. Баја Томичића у Подгорици.

Пипери (Црна Гора), 5 јула 1891.

Хусан Тодоров Лакићевић, Пипер. (1—2).